

Антон І.Ю., студент,
Національний авіаційний університет, м. Київ, Україна
Науковий керівник: Жмур Н.В., к.ю.н.

ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ЕКОЛОГІЧНОГО ЗАКОНОДАВСТВА В УМОВАХ ЄВРОІНТЕГРАЦІЇ

Україна є доволі молодою державою, а тому усі сфери її законодавства, в тому числі й екологічне, перебувають на стадії свого розвитку. Екологічні правовідносини та питання, пов'язані з ними, розглядали такі автори, як Івасечко О., Остапчук Т.Т., Гетьман А.П., Малиш Н.А., Діденко Т.І. та інші.

Одним із найважливіших документів в рамках євроінтеграції для України стала Угода про асоціацію між Україною та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії, яка була ратифікована 16 вересня 2014 року. Фактично це один з найбільших документів за всю історію незалежної України, якщо брати до уваги увесь загал відносин, які підлягають правовому регулюванню за даною Угодою. Вона створила новий формат відносин з Європейським Союзом, покладаючись на принципи «політичної асоціації та економічної інтеграції» [3, с. 180].

Цілями асоціації, відповідно до ст. 1 Угоди, є:

– сприяти оступовому зближенню Сторін, ґрунтуючись на спільних цінностях і існуючих привілейованих відносинах, а також поглиблюючи зв'язок України з політикою ЄС та її участь у програмах та агентствах;

– забезпечити необхідні рамки для посиленого політичного діалогу у всіх сферах, які становлять взаємний інтерес; сприяти, зберігати й зміцнювати мир та стабільність у регіональному та міжнародному вимірах відповідно до принципів Статуту ООН;

– запровадити умови для посилення економічних та торговельних відносин, які вестимуть до поступової інтеграції України до внутрішнього ринку ЄС;

– посилювати співробітництво у сфері юстиції, свободи та безпеки з метою забезпечення верховенства права та поваги до прав людини і основоположних свобод;

– запровадити умови для дедалі тіснішого співробітництва в інших сферах, які становлять взаємний інтерес.

Тобто, вищезазначена Угода зробила акцент на найважливіших питаннях політичного, економічного, соціального, екологічного та іншого характеру, які держава повинна реалізувати для того, щоб стати членом Європейського Союзу.

Оцінюючи поточний стан екологічного законодавства України та

перспективи його інтеграції до норм ЄС, варто звернути увагу на фактори, що на нього впливають. Особливе місце серед них посідають чинники політичного та економічного характеру, а також територіальна та фінансова децентралізація [2, с. 75].

Глава 6 вищезазначеної Угоди, яка має назву «Навколишнє середовище» зазначає на тому, що сторони повинні зміцнювати взаємне співробітництво стосовно питань охорони навколишнього середовища, адже таким чином вони будуть сприяти досягненню довгострокових економічних цілей. Варто зазначити, що посилення природоохоронної діяльності передбачає позитивні наслідки для підприємницької діяльності як України, так і ЄС [1, с. 48].

Для ефективної реалізації співробітництва у сфері екологічної політики створено багато двосторонніх інститутів, які є ключовими під час прийняття подальших відповідних рішень.

Наступна група чинників спрямовує свою діяльність на активізацію природоохоронної діяльності суб'єктів господарювання в країнах ЄС. За допомогою таких методів регулювання, як субсидії, податкові пільги, кредити за низькою відсотковою ставкою, режиму прискореної амортизації природоохоронного устаткування вдається досягти ефективної боротьби з деградацією довкілля та запустити врешті-решт перехід на безвідхідне виробництво.

Національне законодавство також забезпечило нас ефективним економіко-правовим механізмом природокористування та охорони довкілля. Започаткована в Законі України «Про охорону навколишнього природного середовища» низка економічних важелів у регулюванні екологічних суспільних відносин була підтримана законодавством України.

Посилаючись на статтю 41 вищезазначеного закону, можемо виділити такі елементи економічного механізму забезпечення охорони довкілля:

- взаємозв'язок усієї управлінської, науково-технічної та господарської діяльності підприємств, установ та організацій з національним використанням природних ресурсів та ефективністю заходів по охороні навколишнього природного середовища на основі економічних важелів;

- визначення джерел фінансування заходів щодо охорони навколишнього природного середовища;

- встановлення лімітів використання природних ресурсів, скидів забруднюючих речовин у навколишнє природне середовище.

Отже, завдяки ратифікації Угоди про асоціацію між Україною та ЄС, наша країна отримала унікальну можливість інтегрувати національне законодавство у відповідність до європейських норм та впровадити додаткові заходи, які будуть сприяти продуктивному правозастосуванню в екологічній сфері.

Література

1. Гетьман А.П., Лозо В. Правовые проблемы экологической политики Европейского союза и Украины: монография. Харків: Право, 2014.
2. Івасечко О. Співпраця України та Європейського Союзу в галузі охорони довкілля. *Українська національна ідея: реалії та перспективи розвитку*. Вип. 24. 2012. 75 с.
3. Остапчук Т.Т. Адаптація природоохоронного законодавства України к требованиям ЕС - фактор быстрого развития евроинтеграции. *Науковий вісник Академії муніципального управління: серія «Управління»*. Вип. 3. 2015. С. 120-124.

УДК 342.52+656.039.2(043.2)

Берегова Я. В., студентка,
Національний авіаційний університет, м. Київ, Україна
Науковий керівник: Похиленко І. С., к.ю.н., доцент

ВНЕСЕННЯ ЗМІН ДО ДЕЯКИХ ЗАКОНОДАВЧИХ АКТІВ УКРАЇНИ ЩОДО ВПРОВАДЖЕННЯ ДОБОВИХ ЕЛЕКТРОННИХ КВИТКІВ У МІСЬКОМУ ПАСАЖИРСЬКОМУ ТРАНСПОРТІ

Інтеграції окремих видів транспорту в єдиний комплекс сприяє вдосконалення тарифної системи. Поряд з цим впровадження безконтактних смарт-карт і розвиток автоматизованих систем інформування пасажирів до і під час поїздки безумовно сприяють привабливості й зручності користування громадським транспортом.

Нещодавно чинності набув закон щодо запровадження електронного квитка у міському пасажирському транспорті. Можна зробити ще безліч інноваційних внесків, але в чому вони будуть полягати та яку користь нести за собою?

Актуальність даної роботи полягає в тому, що використання паперових квитків не дає можливості контролювати обіг готівки, тому створюється законопроект щодо використання електронного способу оплати. Зараз уже перед самими користувачами міського транспорту постає проблема економії коштів, та актуальності набуває питання оновлення або редагування деяких законодавчих актів України щодо впровадження добових електронних квитків.

При впровадженні квитку «Добовий» (рис. 1, 2), пасажир отримує право на транспортні послуги – здійснення необмеженої кількості поїздок у метрополітені й громадському наземному транспорті в період дії квитка. Квиток починає діяти не з моменту продажу, а з моменту першої активації на електронному пристрої оплати проїзду. Базовий термін дії добового квитка на одну особу складає 24 години й розрахований виключно на одного пасажирів. Повторний прохід в метрополітен або інший вид